

Bir Ömür Meleklerle Öykündüm Madem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Aralık 2023

Ulu bir renktin hasretin uzamında büyüyen başaklar misali...

Ulanan yalnızlığın kadim savaçısı top tüfek kuşandığım top yekûn kendimden firar ettiğim ve tek tüfek verdiğim mücadele her kıvıltı sessizlik yüklü; her yalnızlıksa ölü nefsin ertesi derinleşen nefesimde kayıtlı bir rüzgâr gibi ihbar ettiğim kadar aralıksız içimde taşıdığım yası...

Münferitti heceler en çok tek hecede hemfikir yoldaşı yalnızlığımın belki de telaşla sevdiğim ve işte dün de kalan talaşlı yol teması aşkın ve küredığım tek hece illa ki mademki dokunulmazlığı da vardı çalan şarkıların ve çalmadığım kadar ben aşkı alıntı olmayan ruhumda saklı tılsımı beyhude gecelerin esaretinde yüreğimden aralıksız taşan şiirlerimin de kayıp iken na'şı...

Zanlar taşkın.

Sevginin zamlı tarifesindeki o salgın sözcüklere tüneyen ruhum ilham perimin idamesi ve ikamesi varsa yoksa içimin her kıyıldığında beni aralıksız bekleyen idam sehpa elbet işgüzar iklim iş başında elbet özlem dolu avuçlarımdan kayan zamana sitem ediyorum yakalandığım kar fırtınasında alacalı düşler örüyorum yanık kelamın infazıdır yaslı ruhumdaki izdiham tahliye edeceğim bedenimin de ikazı başım her döndüğünde şiir içtiğim kulaklarım her uğuldadığında vardır elbet birileri beni anan...

Emre amade yankım.

Azadesi düşlerin canhıraş benliğim telaşla gidip döndüğüm bir koşu kendimi teslim ettiğim İlahi Adaletin kıvancında sıkı sıkı ruhum sevginin ifasında aşka geldiğim özlem dolduğum kadar sözlendiğim sevginin mahlası iken gizil olmayan öznem haiz olmadığım kadar mahlasın hatta mahlasların beni uzaklardan çağırdığı...

Şık bir kelam etmeliyim ama yetmez...

Verdiğim selamın geri dönmediği kadar bu yolun yılmaz savaçısıyım elbet ereceğim İlahi Mekân elbet ilacım maneviyat ve şerrine lanet okuduğum kadar iblisin bir kehanet olsa gerek yaşadığı kadar her masum çektiği acılara da karşılık verecektir elbet Tanrı...

Azadesiyim de ömrün azık bildiğim kederim yetinmekle iştigal bir ömür gel gör ki sevgide saygıda ifrata kaçtığım kadar simyacı bir yolda dermanım bildiğim İlahi Aşkım ve kalemim bir isyanda başkaldıran yeniçeriler ocağından sökün eden bir nida gibi esir düştüğüm o sevdalı ilahi gibi askıntı olan hüznle sözlendiğim, esrarlı imgelerin de tuzağına düştüğüm elbet itibarım bende saklı bir o kadar ilham perimle aralıksız dans ettiğim pabucum iken dün de kalan ve saatler vurdu mu gece yarısını sevdalandığım sözcüklerin rüzgârında asılı kaldığım ve sürdürdüğüm saltanatım sürgün edildiğim coğrafyalarda Tanrı imdadıma yetişen ve konacak tanının da öncüsü iken kelamın ibaresi kalemin kayıt altına aldığı bu gizemli hayatın güncesi...

Öznesi sair imge iken hayatın bir aldatı olduğu gerekçesi ile...

Mazim nasıl ki alıntı mahiyetinde ve evet, benim aşkım çalıntı bir zaferdir nasıl ki bir ömür meleklerle öykündüm mademki ve ta çocukluğumda nefsimi öldürdüğüm ve işte aşk masallarında yaşanan tekil hanelerdeki izdiham ile muteber olduğumu bildiğim s/onsuz bir saygı ve itibar ile yaşıyor yaşıyorum

aşkı uğurlu sayımı ise Tanrı bahşetmişken mademki on üçtür annemin doğduğu gün içimde kalan binlerce ukdenin nezdinde solumdaki radar ile de tararken âlemi taziyelerimi sunuyorum aşktan bihaber gönüllerde yaşatılan ıssızlığı çizdiğim kadar çiğnediğim bir öfkeyi gömüyorum derine ve çizmeyi aşan rüzgârın ıslığında düşmüşken bir kere sonsuz ve yansız bir Aşka...

Uzun çok uzun bir rüzgârım ben her b/ölündüğünde soytarı yalnızlığım ölüm rüzgârının da çağılıtsı iken gözlerimde çakan şimşekler ve tahliye ettiğim kadar aşkı tahayyül ediyorum daha da çok seviyor olabilmeyi ve patlak gözlerinde gecenin ben aşkı soluyorum bir bir de solarken çiçeklerim şehrin kümülatif varlığında bu sefer iki ayrı kıtaya ayrılıyorum biri diğerine uzak diğeri s/onsuzlukla iştigal bir cürüm olsa bile bu bitimsiz sevda şehrin surlarından aşırıyorum sözcüklerimi ve surelerle örüyorum ben kaderimi ve istiflediğim her duygunun da hükümranlılığında kâh aşk olup doğuyorum kâh özlemi dibine kadar yaşayıp çömeliyorum bir kaside mahiyetinde bazen bir imge ile sevişip binlerce sözcükle yâd ediyorum dünümde başlayıp da günbegün büyüyen bir yangının ve Tanrının muhtırası ile ıslıklanan geceyi gün belleyip gündüzü de çuvala doldurup bir hamal gibi taşıyorum ben yüreğimi sırtımdaki küfede tünemiş her acıyı içime yatırıp bir yatır meziyetinde eziyet addedilse de aşk izdiham yüklü bir coğrafya iken yüreğimin lahzasında bir bir s/üzülüyor sözcüklerim ölüm öncesi şehit düşme umudu ile serildiğim vatan topraklarında sarmalında vatan aşkının künyemde taşıdığım ismin hakkını vermek adına yeniden öyküler yazıyorum bir başyapıt iken Aşkın külliyesinde uçuşan yüreğim ve polenlerin nezaretinde döküyorum yapraklarımı bir bir erişmek adına o Ulu o İlahi Mertebeye...